

Proportionalitetskravet er utvivlsomt opfyldt, da der er tale om indgreb af begrænset rækkevidde. Indgrebet består således alene i at videregive allerede registrerede fingeraftryk og personfotografier, hvilket ikke kan anses for at være uforholdsmæssigt, når formålet med indgrebet – at bidrage til at forhindre, at udlændinge ved bevidst at skjule deres identitet kan undgå eller udsætte at efterleve myndighedernes pålæg om udrejse – tages i betragtning.

Hertil kommer, at en udlænding har mulighed for at påklage Udlændingestyrelsens eller politiets videregivelse af fingeraftryk eller personfotografi til Integrationsministeriet efter udlændingelovens § 46, stk. 2, og § 48. Endvidere har en udlænding, der ønsker at klage over en afgørelse truffet af Integrationsministeriet om stadfæstelse af politiets eller Udlændingestyrelsens videregivelse af fingeraftryk eller personfotografi, adgang til at indbringe afgørelsen herom for Folketingets Ombudsmand. Endelig har udlændingen efter grundlovens § 63 mulighed for at indbringe lovligheden af administrationens afgørelser for domstolene. Forslagene om udvidelse af politiets mulighed for at videregive en udlændings fingeraftryk og personfotografi har derfor efter Integrationsministeriets opfattelse det fornødne retssikkerhedsmæssige grundlag.

Spørgsmål 12:

Under lovforslagets førstebehandling nævnte den socialdemokratiske ordfører, at der burde overvejes en orienteringspligt til den pågældende person i de tilfælde, hvor der udveksles oplysninger m.v. uden samtykke. Agter ministeren at fremsætte ændringsforslag herom?

Svar:

Integrationsministeriet antager, at der med spørgsmålet sigtes til de foreslåede ændringer af udlændingelovens § 40 a, stk. 9, og § 40 b, stk. 9, om muligheden for at videregive udlændinges fingeraftryk og personfotografi.

Videregivelse af oplysninger efter de foreslåede bestemmelser vil – som det fremgår af bemærkningerne til bestemmelserne – alene kunne finde sted, når dette kan ske i overensstemmelse

med lov nr. 429 af 31. maj 2002 om behandling af personoplysninger (persondataloven).

Persondataloven indeholder i § 28 og § 29 regler om oplysningspligt over for den registrerede.

Det følger af persondatalovens § 28, at den dataansvarlige (eller dennes repræsentant) ved indsamling af oplysninger hos den registrerede skal give den registrerede meddelelse om den dataansvarliges (og dennes repræsentants) identitet, formålene med den behandling, hvortil oplysningerne er bestemt og alle yderligere oplysninger, der under hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder oplysningerne er indsamlet, er nødvendige for, at den registrerede kan varetage sine interesser, som f.eks. kategorierne af modtagere og reglerne om indsigt i og berigtigelse af de oplysninger, der vedrører den registrerede.

Hvor oplysninger ikke er indsamlet hos den registrerede, påhviler det efter persondatalovens § 29 den dataansvarlige (eller dennes repræsentant) ved registreringen, eller hvor de indsamlede oplysninger er bestemt til videregivelse til tredjemand, senest når videregivelsen af oplysningerne finder sted, at give den registrerede meddelelse om den dataansvarliges (og dennes repræsentants) identitet, formålene med den behandling, hvortil oplysningerne er bestemt og alle yderligere oplysninger, der under hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder oplysningerne er indsamlet, er nødvendige for, at den registrerede kan varetage sine interesser, som f.eks. hvilke typer oplysninger det drejer sig om, kategorierne af modtagere og om reglerne om indsigt i og om berigtigelse af de oplysninger, der vedrører den registrerede.

Efter persondatalovens § 28 og § 29 påhviler der således den dataansvarlige (eller dennes repræsentant) en pligt til af egen drift at give den registrerede meddelelse om en række forhold ved indsamling og videregivelse af oplysninger om den pågældende.

Reglerne i persondatalovens § 28 og § 29 gælder for indsamling og videregivelse af fingeraftryk og personfotografi efter de foreslåede bestemmelser i § 40 a, stk. 9, og § 40 b, stk. 9. På den baggrund finder Integrationsministeriet ikke anledning til at fremsætte et ændringsforslag som anført i spørgsmålet.